

IV Суевѣрія прѣдразсждъци.

Има хора, които повече вѣрватъ на врачки, баячки и циганки, а не на вѣщи лѣкари и искусни мжжѣ. Ако излѣзе на тѣлото нѣкоя пришка, веднага врачката трѣбва да барбори около нея нищо и никакви думи; а пакъ разумнитѣ хора мислятъ, че пришката трѣбва да се лѣкува съ трѣви или (мазила). Проява се дѣтето. Че що ли му е? Урочасало е, казватъ бабитѣ. Дай да му гасимъ въглища и да му баемъ за уроки. Свършено ли е всичко съ това? Не е още. Сега трѣбва добрѣ да нахранимъ и да напоимъ онѣзи баба, която му е баяла за уроки. Тѣй правятъ нѣкои хора, а разумнитѣ търсятъ цѣрь и лѣкаръ. Врѣхлѣтѣлъ [урадисалъ] на нѣщо си казватъ си некога. Скоро да се пита врачката, какво ще му е, а не питатъ какъ ще може да се исцѣри. И тѣй оставятъ болния да го прѣхване настивката повече, или натоварватъ и него, та го водятъ по студовѣтъ да настине още повече, докѣ съвсѣмъ капне отъ простуда. А не си помислеватъ, че той е спалъ на гола студена земя, или е сѣдялъ испотенъ на вѣтъра, или нощъ е излизълъ топълъ отъ завивката си по студа, настигналъ е, та да се погрижатъ да го прѣварятъ отъ настивката. Глунаво е да се вѣрватъ самодиви, вампири, караконжоре и змѣве, които нѣма таквисъ нѣща на свѣта.

Сърби ме дланѣта. А ти ѣж почеша. Не, брайно, не; пари ще добиѣж. Защо? Защото ме сърби дланѣта на лѣвата рѣка. А що показва, когато те сърби